

gen, så kan jeg ikke forestille mig, at den svenske regering vil drage den konsekvens. Og jeg vil godt spørge ministeren, om han kunne forestille sig, at den svenske regering ville drage den konsekvens, at den så skulle til at foretage en omfattende kontrol på Øresundsbroen af de svenskere, som har været i København for at købe ind. Det tror jeg faktisk ikke at den svenske regering har lyst til at genere sin egen befolkning med.

Derfor er det selvfølgelig vrøvl at sige, at der ville være opstået problemer med den nordiske pasunion, for selvfølgelig ville Sverige have fulgt Danmark. Alt andet ville jo have skabt kaos på Øresund.

Og tilsvarende: Hvorfor skulle Tyskland vælge at straffe og genere Danmark med at lukke grænsen? Det er da en fornærmelig påstand, ministeren kommer med over for Tyskland, at antyde, at tyskerne skulle være interesseret i at straffe den danske befolkning. Det er for tyndt.

Så skal jeg slutte med at besvare det spørgsmål, ministeren stillede: Hvorfor mener vi, at man skal vente på retssagen? Ja, det er selvfølgelig, fordi vi mener, at der er et stærkt problem i den lov, der blev vedtaget, at der rent faktisk skete en suverænitetsafgivelse i forbindelse med den lov, som jo gav politi fra andre lande ret til at operere på dansk område. Det kan man ikke uden at foretage en behandling efter grundlovens regler, men det gjorde et flertal i Folketinget.

Derfor mener vi selvfølgelig, at man skal vente, for vi mener, at den retssag meget vel kan gå hen og ende sådan, at Folketinget, ligesom det skete med Tvindloven, går hen og bliver underkendt. Det er jo desværre ikke sådan, at danske ministre altid har ret i deres bedømmelse af forholdet mellem en lov og den danske grundlov.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg fik det næsten helt skidt, da jeg hørte ministeren rigtig folde sig ud. Man forestillede sig jo næsten ministeren sidde dér svedig med sine børn på bagsædet og ikke kunne komme over grænsen. Jamen det var jo forfærdeligt, et skrækscenarie uden lige. Lad os derfor så skynde os at få afskaffet grænsekontrollen.

Det er jo en sær retorik og en sær måde at debattere på, at man tager udgangspunkt i en

fremtidig situation, altså at man ikke tager udgangspunkt i, hvordan det er i dag, men hvordan man frygter, det måske kunne blive engang. Og så siger man: Lad os derfor skynde os at afskaffe den grænsekontrol, som i det store og hele fungerer rigtig godt i dag.

Det er ministerens logik, en logik, som vi ikke kan følge. Ministeren remsede op, hvor mange der var taget ved grænsen henholdsvis i indrejsekontrollen og af baglandspatroljen, som det er i dag. Og jeg forstod det næsten sådan, at ministeren syntes, det fungerede godt i dag, at han fremhævede den måde, det foregik på, og det antal mennesker, man fik snuppet dernede, som noget positivt. Det fungerede egentlig helt godt.

Hvorfor så lave det om? Hvorfor så ikke erkende, at det fungerer godt? Man ved, man har nogle indrejsekontrolsteder, og så ved man, at de, der forsøger at komme ind uden om de indrejsekontrolsteder, har et lusket ærinde i Danmark, frem for som det bliver nu efter den 25. marts, hvor hvis man vil ind i Danmark illegalt, ja, så er det mest tossede, man kan gøre, da at forsøge at smugle sig ind over en mark i ly af mørket eller lignende, for så kan enhver jo se, man har et mistænkeligt ærinde i Danmark.

Nej, det bedste at gøre er da at sætte sig ind i en bil eller i en bus måske og så lade sig transportere stille og roligt op ad landevejen eller ad motorvejen, indtil man er et godt stykke oppe i Danmark, og man kan komme hen, hvor man ønsker, indtil man pludselig springer op som en trolde af en æske ved Sandholmlejren og søger om asyl her i Danmark. Det er jo fremtiden, som den vil blive.

Jeg synes, at man heroppefra har været inde på en lang række problemer med grænsekontrollens afskaffelse, som ministeren ikke har forholdt sig til. Jeg nævnte noget om de veterinære myndigheders problemer; jeg nævnte ting i forhold til de særregler, der gælder i de andre lande. Hvordan vil man kontrollere dem?

Jeg nævnte som eksempel, at når man fremover kom til Danmark, ja, så ville man kunne se et EU-flag, punkt 1, og punkt 2: En postkasse fra Told og Skat. Og så tror man altså, at borgerne lovlydigt får udfyldt sådan en seddel om, at nu har de altså taget et par flasker for meget med – eller hvad? Eller forestiller man sig bare, at de særregler i praksis er væk og begravet? Så burde det vel indregnes i finansministerens bogholderikasse derovre, og det er mig bekendt ikke sket.

Så må jeg sige i forhold til det med det demokratiske, at ministeren sagde, han var overbevist